

det maa dog have forbausset flere end mig, at vort nærværende Ministerium under saadanne Omstændigheder har forelagt os en Finantslov med overordentlige Afgifter og med ny Skatteligning uden at sige os et eneste Ord om, enten vi ere kjøbte eller solgte; ja der er jo ikke sagt os mere om dette, end at, naar Omstændighederne vare heldigere end de nærværende, saa vilde vi ogsaa have bedre Udsigter til Fred; det er Noget, vi ikke engang behøvede at sige os selv, endnu mindre at høre det af Andre. Endelig har jo den ærede Finantsminister selv sagt os, at det Overlag, han fremlægger, passer hverken til Fredstilstand eller Krigstilstand, men kun til en uhyggelig og ulykkelig Mellemtilstand, en Vaabenstilstands-Tilstand, hvormed vi have begyndt dette Aar, og som det synes efter Ministeriets Forudsætning skal vedvare det hele Aar ud. See! under disse Omstændigheder kan jeg ingentunde forstaae, hvorledes det danske Folkething med god Samvittighed kan indlade sig paa dette; jeg idetmindste for min Part kan umuligt, under nærværende Omstændigheder indlade mig det allermindste paa Sligt, men maa, saa godt som jeg kan, fraraade enhver videre Bevilling iblinde. Jeg veed det meget godt, at mit Raad har ikke Stort at betyde her i Salen, og ligesaa lidet udenfor, men jeg føler mig ligesuldt forpligtet til at gjøre det efter min fulde Overbeviisning, og at ende med det Duffe, det Duffe, som er Alt hvad jeg har, at vort elskede, men betrængte Fædreland maa faae en ligesaa kjæk og bestemt og aaben Styrelse, som den nærværende Styrelse for mine Dine har viist sig raadvild og frygtsom og hemmelighedsfuld, thi trods Ministrenes Tausked, saa veed jeg dog nok, ja mere end nok om det nærværende Dieblisks Stilling og Fare, til at sige og turde sige, at der har ikke været noget Dieblisk, hvori Danmark trængte mere til et anderledes Ministerium, end netop nu.

Minister Clausen: Da Udenrigsministeren ikke er tilstede, skal jeg tillade mig at underrette det høitagtede Thing om, at det er mig bekendt, at der allerede i Udenrigsministeriet er udarbejdet en Udsigt i Lighed med den, der blev forelagt Rigsdagen forrige Aar,

en Udsigt over de diplomatiske Forhandlinger, saaledes som de have fundet Sted under Tingenens fremadskridende Gang, indtil det nærværende Tidspunkt. Det er en Selvsølge, at det kun er en Beretning om det Afsluttede, det Tilendebragte, som vil blive fremlagt, og hvorvidt man deraf vil være istand til at drage nogen Slutning om det Forestaaende, om der vil blive Krig eller Fred, er naturligviis et andet Spørgsmaal, men saa meget tør jeg antage for vist, at det høitagtede Thing ved at gjenneengaae denne Udsigt vil komme til den Overbeviisning, at den af den ærede Taler, som nu satte sig, fremførte Anse vil findes i mange Henseender at mangle Begrundelse.

Tscherning: Det har været mig kjært at fornemme af den ærede Ministers Ord, at, hvad den Taler, som talte forud for ham, udtalte, i en væsentlig Deel var ubegrundet, og, selv om det ikke var ubegrundet, var det vistnok ikke heldigt her at optræde som den sidste ærede Taler, uden bedre at kunne motivere det, end det her er skeet. I saa vigtige Sager betragter jeg alle lydelige, jeg siger, alle lydelige Protestationer, uden noget egentligt Underlag, som mere farlige for vor tilkommende Stilling end noget Andet. Det er langt lettere at gjøre en Beskyldning for Raadvildhed end at finde et Raad, som man selv skal sætte igjennem, især hvor den, som skal bruge Midlerne, knapt har dem. Det har været mig kjært at see den ærede Finantsminister komme Rigsdagen imøde med saa megen Aabenhed, for vist er det, at, skulle vi gaae ud af vor ikke heldige finantistelle Stilling, saa kan det kun lykkes derved, at vi betræde en anden Vej i anden Retning end den, som er almindelig ved Overgangen til det konstitutionelle Liv. I Almindelighed begynder man nemlig med en vis Skjulthed, en vis Tilbageholdenhed, som vækker Tvivl paa alle Kanter og som gjør de heldbringende Midlers Anvendelse vanskelig. Det har derfor været mig kjært, siger jeg, at høre den ærede Finantsministers Udtalelse; fordi jeg for en stor Deel har foranlediget, at disse Ord saa tidligt bleve udtalte, og, idet jeg saaledes modtager denne Udtalelse med Erkjendtlighed, saa haaber jeg,